

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

statu exinanitionis? Est enim adhuc frater noster, & ad dextram Patris interpellat pro nobis, Rom. 8. v. 34. O confidite dilecti in omnibus necessitatibus. Salvatorem habemus, qui non tantum habet cor misericors, sed & manus omnipotentes, quæ superabundanter facere possunt ultra id quod petimus & intelligimus, Eph. 3. v. 20. Opus tamen est, ut populum hunc imitemur 1. Christum sequendo. 2. verbum audiendo. 3. in devotione permanendo. Nam misericordia parata est timentibus ipsum, Pl. 103. v. 17. Luc. 1. v. 50.

De Secundo.

Vidimus Christi clementiam, videbimus etiam *Apostolorum dissidentiam*. Postquam enim Christus animum & consilium suum aperuisset, dissuadent illi cibationem populi tribus argumentis:

1. *Propter cibi paucitatem*. Nihil enim habent præter septem panes, quibus ipsi indigebant, & proinde in alios distribuere supervacaneum existimabant: Ita nos pendemus ab externis mediis, quæ præ oculis & manibus versantur. Si deficiunt, mox exclamamus: Septem panes quid inter tam multos? verum stultis istis & profanis cogitationibus præsens hoc miraculum opponamus. Opponamus exempla Israelitarum in deserto, Ex. 16. v. 14. Elisæi, 2. Reg. 4. v. 5. 43. Sareptanæ, 1. Reg. 17. v. 14. Opponamus indubitatas promissiones divinas, Pl. 33. v. 19. 37. v. 25. Esa. 30. v. 20. Ebr. 13. v. 5. Has promissiones Deus dedit qui est ipsa veritas, & cuius verbum est veritas. Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt, inquit Christus, Luc. 21. v. 33.

2. *Propter loci sterilitatem*. Putant enim, si vel maximè tantum pecuniæ super sit,

quantum ad cibandum hunc populum requiratur, tamen in deserto panes nullos venum expositos esse, quibus saturarentur tot stomachi famelici. Tales nobis etiam quandoque obrepunt cogitationes, cum ager sterile scit vel propter bellicos tumultus, vel etiam propter aeris inclementiam. Sed nolite animum abjicere, Deus in deserto 40. annis pavit Israelitas absque satione & absque messe, Deut. 8. v. 16. pascet etiam nos, & non permittet aliquem suorum fame perire, Pl. 145. v. 15. 16.

3. *Propter populi numerositatem*. Hæc multos adhuc hodie vexat tentatio, quando familiam suam contemplantur, & multos insuper liberos habent, quibus victum & amictum suppeditare coguntur. Noli desperare: Dives est Deus noster super omnes qui invocant ipsum, Rom. 10. vers. 12. in hunc jacta curam tuam, Pl. 55. v. 23.

Er gibt mehr auff einen Tag/
Dann ein ganz Käyserthumb vermag/
Noch ist er so ein reicher Gott/
Je mehr er gibt/ je mehr er hat.

Si igitur habes multos liberos, fac multum orent, & Pater cælestis, qui audit pullos corvorum invocantes eum, audiet etiam preces liberorum tuorum Pl. 147. v. 9. nam ex ore infantium & lactentium perficit sibi laudem, Psal. 8. v. 3. qui dedit ipsis vitam, victum & vestes non denegabit, Matth. 6. v. 25. parvos & magnos creavit, & æqualem pro omnibus curam gerit, Sap. 6. v. 8.

Josephus in Ægypto Patri & fratribus dabat possessionem, singulis tamen pro numero liberorum, Gen. 47. v. 12. Multo magis Deus respiciet liberos, & piis parentibus tantum dabit, quantum ad alimentandos liberos sufficit. Hinc Lutherus in glossa margi-

marginali: Nobis senioribus, qui malitiosi sumus, Deus benefacit propter liberos. *Wir alte Narren essen mit den Kindern / und nicht die Kinder mit uns*: Ipsi sunt Domini nos provifores. Quoties igitur Satanas in corde tuo hanc movet quæstionem: Unde sumemus panes, ad Christum confuge, & dic humiliter: Ah Domine, panes duntaxat septem supersunt, & multi victu meo indigent: Tu verò dives es super omnia, tuam benedictionem expectabo, non est tibi difficile servare, vel in multis vel in paucis, 1. Sam. 14. v. 6.

De Tertio.

Restat pars Tertia de miraculo, cujus excellentiam tria potissimum commendare videntur:

I. *Discubitus*. Mox enim ubi Christus percipit, septem adhuc panes superesse, præcipit turbæ, ut discumberent super terram.

Hoc pertinet ad nostram informationem. Per discubitum intelligi potest certum vitæ genus & officium, quo Deus unumquemque collocavit. Non enim omnes unam & eandem stationem occupant, sed hunc Deus jussit discumbere in Ecclesia, illum in Curia, alium in Oeconomia: Unusquisque ergò maneât in sua vocatione, 1. Cor. 7. v. 17. nec spe majoris lucri alium locum occupet. Omnis qui timet Dominum saturabitur, quocunque loco confederit, modò expectet donec benedictione suâ Deus ad ipsum quoque pervenerit.

II. *Agendi modus*, qui valde notabilis:

1. *Panes accepit*, & ita quasi consecravit tactu manuum suarum, ut ad cibationem tantæ multitudinis abundantissimè sufficerent. Potuisset quidem solo verbo & nutu etiam sine panibus & piscibus hæc quatuor

hominum millia saturare, ut Mosen, Exod. 34. v. 28. & Eliam, 1. Reg. 19. v. 8. vel varias escas ex nihilo producere, sicut in principio omnia ex nihilo condidit, Gen. 1. v. 1. Rom. 4. vers. 17. sed ab ordinario pascendi modo non vult omninò recedere, proinde panes accipit, quos porrigit ipsi discipuli. Hi debent materiam præbere miraculi, quamvis post cibationem plus superest fragmentorum, quàm hi septem panes suppeditare potuissent. Docet nos, quod media ad vitæ sustentationem ab ipso Deo ordinata non debeamus negligere.

2. *Gratias egit*, ut nos doceret de perceptis cælitus muneribus gratias semper agere. Quia enim nihil habemus quod non accepimus, 1. Cor. 4. v. 7. æquum est, ut hoc agnoscamus & gratias agamus semper pro omnibus in nomine Domini nostri Jesu Christi, Eph. 5. v. 20. hæc est voluntas Dei, 1. Thes. 5. v. 18. præsertim quando ad mensam accedimus, aut de mensa surgimus preces non obliviscamur, quibus omnis creatura sanctificatur, 1. Tim. 4. v. 4. & cogitemus, Deum esse, qui dat nobis oleum, vinum & frumentum, Os. 2. v. 8. eique hoc nomine gratias agamus, Deut. 8. v. 10. Hoc si non observamus, sed sumus instar vaccarum, quæ gramine vescuntur, nec agnoscunt cujus benignitate creverit, aut instar porcorum, qui vescuntur glandibus, & ne vel semel oculos elevant ad quercum, ex qua decidunt, certè Deum ad iram concitamus, ut auferat fulcimentum, Esa. 3. v. 1. quo sine comedimus quidem, sed non saturamur, Hagg. 1. v. 6.

3. *Fregit*, ut distribui possent. Nihil hoc ad fractionem Calvinianam, sed docere voluit Christus, quomodo nos quoque panes nostros